

THE MARRIAGE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: DIE HUWELIK

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ek is nooit vir formate gebou nie. Nie by geboorte nie, nie op 61 nie. My gedagtes het nog altyd in 'n reguit lyn na aksie gemarsjeer, en watter woorde ook al agtergebly het, het net as eggo's oorleef – 'n toon, 'n gebaar, 'n stilte wat meer gesê het as die sin.

En dit het begin toe ek na egpare van die vroeë 1900's gekyk het. Hegte huwelike, lang lewens, en ontrouheid wat hanteer is met die oudste filosofie wat nog ooit uitgedink is: as die hart dit nie sien nie, kry die oog nie seer nie. Destyds was vreemdgaan 'n familiebelegging. Kinders was die neweproduk, werk was die bestemming, en troues was die enigste werklike uitgawe – die koeverte het vir die partytjie betaal, die res was die egpaar se saak. Mense sê dit was omdat daar geen TV was nie. Geen geselsprogramme nie. Geen afleidings nie. Net kos, intimiteit en die primitiewe waarheid van mens wees.

So, wat het ek gedoen? Ek het begin trou. Oral.

Pole, 1985. Die fase voor die troue was 'n meesterstuk: sy het jou alles gegee, die familie het jou aanbid, en almal het geglimlag omdat hulle geweet het dat jy ná die seremonie ... vir die volgende 50 jaar op jou eie sou wees.

En omdat ek agt jaar lank in 'n Katolieke kosskool grootgemaak is, het ek op twee fases aangedring: eers die geestelike ritueel, die wettige papierwerk later. Baie later. Te laat. Eintlik ... nooit.

Tussen 1985 en 1992 het die wêreld geglo dat ek amper drie keer getrou het. Die rituele was perfek. Die wettige deel? Ek was altyd “nie beskikbaar nie”.

Toe het die lewe gedoen wat die lewe altyd doen: dit het vir my 'n vrou gestuur wat honderd meter van my huis af gewoon het. Sy het die stelsel gebreek. Sy het met

my getrou, oortuig dat dit my idee was. Ek het haar dit laat glo. Want om teen haar te verloor, het gevoel soos die enigste ware oorwinning. Resultaat: drie kinders, drie-en-dertig jaar se huwelik.

Maar die storie eindig nie daar nie. Tussen 1995 en 2015 het ek nog elf simboliese huwelike regoor die wêreld versamel. Dieselfde ritueel, dieselfde towerkrag, dieselfde ontsnapping. Mense het my nie geglo nie. Hulle glo my steeds nie.

En op 'n dag het ek iets eenvoudigs verstaan: ek kon nie met elke vrou op aarde trou nie. Ek kon hulle nie almal hou nie. Maar ek kon die oomblikke hou. Een op 'n slag. Want vroue – almal van hulle – was nog altyd beter as ons mans.

En ek is steeds hier, steeds besig om hulle te probeer verower, een oomblik op 'n slag. Want dit is die enigste huwelik waarin ek nog ooit eerlik geglo het.

Nando